ANUL XII. No. 1321 — 8 PAGINI 6 LEI — Vineri 27 Aprilie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon direcţie 3.26.60

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon redacţie şi provincie 3.26.69
Telefon administraţie 3.26.60

Un singur drum duce la Roma: victoria

Al 48-lea match internaţional al României

Duminecă contra Jugoslaviei

Duminecă, stadionul O. N. E. F., teatrul marilor evenimente ale footballului românesc, va găzdui un match în juruţ cărula s'a făcut o agitaţie care a depăşit epocile premergătoare tuturor jocurilor internaţionale.

E şi firesc. Un complex de împrejurări a dat celui de al 12-lea match cu Jugoslavia o amploare excepţională.

Intâlnirea de Duminecă cu vecinii noştri dela Sud-Vest, conteză pentru campionatul mondial. Printr'o conjunctură recent creată de o decizie a Fifei, partida are caracterul unui match decisiv de calificare. Iată argumente care fac din a 48-a eşire internaţională a României, un moment foarte însemnat.

In alte împrejurări proporţiile matchului de Duminecă nu ne-ar fi îngrijorat. Maturitatea footballistă a internaţionalilor noştri, multiplele probe cari le-au trecut până astăzi, ar fi fost o suficientă chezăşie pentru a crede în cele mai favorabile perspective. Au intervenit însă elemente neprevăzute, cari au creat o nervozitate explicabilă şi dificultăţi de moment.

Nu este însă cazul să ne lăsăm antrenaţi de semănătorii de pesimism, după cum nu trebue nici să «sărim peste cal» cu entuziasmul.

Să păstrăm adevăratele proporţii ale evenimentului şi în special să nu uităm un singur moment că, datorăm un sprijin larg şi insistent echipei naţionale. Am mai întâlnit pe jugoslavi. Poate că momentul n'a fost atât de încordat, în orice caz clasa echipei române poate inspira încredere.

Amănuntele tehnice, cari le dăm în altă parte a ziarului, vor edifica cetitorii asupra forţelor cari se vor ciocni Duminecă. E de subliniat faptul că românii şi jugoslavii au făcut pregătiri deosebite. Au căutat să se prezinte în optime condiţiuni şi sub raportul sportului frumos, e cazul să anticipăm că Jugoslavia—România va fi la înălţimea aşteptărilor.

In ce priveşte situaţia României, cazul e, să facem remarca: un singur drum duce la Roma, victoria de Duminecă...

LIS.

Ne vor aduce victoria?

COVACI

SCHVARTZ

BINDEA

CIOLAC

DEHELEANU

CE CRED JUCATORII NOŞTRII

Duminică, ziua mare!

Privirile întregei suflări sportive româneşti sunt aţintite asupra celor «11» care, în numele şi cu împuternicirea noastră, vor înfrunta pe vecinii dela Sud-Vest.

Toţi vrem să câştigăm. Şi toţi — s'o mărturisim — credem că vom câştiga.

Dar «ei»?

Pentru a afla, Miercuri seara am luat masa împreună cu echipa României. Şi i-am întrebat, pe fiecare, ce cred de matchul de Duminică şi care, după ei, va fi scorul probabil.

Iată ce mi-au răspuns, fiecare.

VOGL (căpitanul echipei naţionale) — **«Va fi un match greu. Dar vom da toţi, ce e mai bun din noi. Şi trebuie să câştigăm! Trebuie!»**

DOBAI (la început ezită. Se hotărăşte într'un târziu) — **«Nu pot să spun nimic... dacă echipierii se vor înţelege, dacă echipa va avea o zi bună, dacă Dumnezeu e cu noi, câştigăm la două puncte diferenţă».**

BARATKY (se înroşeşte ca o fată mare. Vorbeşte româneşte mai greu, dar fără accent, curat ca un gorjean. Dar victoria României nu o pune la îndoială). — **Câştigăm, câştigăm! Match tare, dar, dacă jucăm cu toată inima, câştigăm sigur».** (Şi «Iuliu» îşi umflă pieptul, bucurându un chelner care-i oferea o friptură «garni»).

DEHELEANU (jovial ca întotdeauna, veşnic cu o glumă pe buze, e optimist). — **«Trebuie să câştigăm! Scorul nu-l ştiu., dar o să fie «nă nulă!»** (şi continuă să-i facă zile fripte lui

SCHWARTZ (care e amărât că un ziar a scris că ar fi fricos). — **«Eu fricos! Eu, care, la fiecare match aproape, am câte un «incident!»**

— **«Imi pare bine că «Binduţ» n'o să fie singur! Dar de match ce crezi?»**

— **«După o luptă grea, cred că vom câştiga cu 3 la 1.**

ZOMBORY (singura rezervă cu eventual rol activ, căci regulamentul campionatului mondial permite înlocuirea doar a portarului). — **«E match greu, dar vom câştiga. Cu 3—2».**

COTORMANI. (Tot atât de imposibil la masă ca şi pe teren). Vorbeşte liniştit, cu un zâmbet fericit, pe o faţă luminoasă de copil care stă să facă vr'o «şotie»). — **Câştigăm! Singura mea dorinţă e să fac o partidă ca cea de anul trecut».** (Asta, băiete, e sigur! dacă joci ca la Balcaniadă).

PULLOK (care e de părere că o echipă d'aia are înaintaşi, ca să bage goaluri.. celuilalt portar!) — **«Dacă înaintarea bagă cel puţin trei goaluri, câştigăm! Scor... 3:2».** «Fachirul» îl aprobă. Baratky ia un aer resemnat: o să «bage» **trei** goaluri!)

COVACI (pierdut printre ripensişti). — **«Jugoslavii cu jucători noui, pe cari nu-i cunosc... dar, dacă vom avea puţin noroc, trebue să câştigăm».**

BINDEA (trage spuza pe turta.. înaintării). — **«Dacă linia intermediară are o zi bună, câştigăm la scor. Cred că o să le punem Jugoslavilor vr'o patru-cinci... şi ei nu fac mai mult de două».** (Şi se uită către Deheleanu. Acesta nu repereză, fiind angajat într'o luptă foarte serioasă cu un cotlet rebel).

BURGER (se consultă cu Bindea şi Dobai. Apoi..) — **«Dacă avem noroc şi Cotormani joacă bine, câştigăm. La un punct diferenţă».**

CIOLAC (aşteaptă cu nerăbdare un «ficat sauté» şi veşti despre Moravetz). — **«Câştigă România. Scorul... nu-l ştiu».**

După cum vedeţi, lipsesc numai Albu şi Moravetz.

Primul fiind însurat

Cel de al doilea nu a venit încă din Timişoara şi mai sunt îndoieli dacă va juca. Totuşi, să sperăm că da.

Din rândurile de mai sus, reiese că oamenii noştri sunt optimişti.

«Trebuie să câştigăm!» e părerea lor unanimă.

Dacă spun ei aşa..

GHE-TAR

BARATKI INDISPONIBIL

O monstruoasă sentinţă dată de F.I.F.A.

Impotriva prevederilor regulamentului şi a uzanţelor internaţionale F. I. F. A. priveză România de un drept câştigat

Nu e mult de când în coloanele ziarului nostru, am făcut o afirmaţie pe care o repetăm astăzi: campionatul mondial a fost conceput ca o mare afacere pentru federaţia şi turismul italian, iar spiritul în care a fost conceput, n'a fost modificat cu nimic. Tot ce s'a făcut din prima zi de organizare şi până astăzi, n'a făcut decât să întărească impresia unanimă, că ne aflăm în faţa unei vaste întreprinderi comerciale. Dar, italienii n'ar fi izbutit, să facă tot ce abilitatea negustorească le-a dictat, dacă n'ar fi avut un concurs nelimitat al Fifei. E regretabil dar adevărat. F. I. F. A. a tolerat toate născocirile italienilor, care prin campionatul mondial au avut două obiective:

1) Să aducă fonduri noi în visteria federaţiei italiene.

2) Să provoace o mare mişcare turistică, prin care să vină în Italia zeci de mii de străini şi în felul acesta să intre fonduri însemnate.

Italienii n'au avut preocupări sportive în legătură cu proba mondială de [illegible] guayenii, când au organizat în 1930.

Remarca aceasta am făcut-o din primul moment: De unde normal ar fi fost ca participarea să fie liberă, deschisă tuturor ţărilor, dela început s'a impus o limită. Din toată lumea au spus organizatorii, numai 16 ţări şi, acestea alese «pe sprânceană» vor fi demne să dispute campionatul mondial.

Cum erau 32 de înscrieri, s'au format, deci aşa zisele grupe geografice. Felul scandalos cum s'au alcătuit aceste grupe, a avut un singur scop: ca anumite ţări să fie calificate în orice caz. Astfel Austria şi Ungaria au fost puse să dea examen în faţa... Bulgariei, Germania şi Franţa în faţa Luxemburgului, Italia cu Grecia, Brazilia cu Peru şi Argentina cu Chili... In felul acesta au fost asigurate anumite participări îndeosebi de preţioase ca atracţie deci şi ca reţete.

Dar lupta în grupa Argentina-Chili, a avut un epilog nemaipomenit.

La 9 Aprilie Argentina forfaitează în faţa echipei Chili. Normal — cum a fost şi seria Cehoslovacia-Polonia — Argentina trebuia socotită eliminată şi la Roma să vină Chili. Ce credeţi că se întâmplă? Absenţa Argentinei ar fi însemnat o lovitură dată «afacerei». Generalul Vacaro a făcut un apel prin radio către poporul din Buenos Aires şi se pare că i-a convins pe argentineni

Italienii au procedat foarte simplu şi au obţinut din partea comitetului de urgenţă să oblige din nou pe Chili să se prezinte ASTAZI în faţa Argentinei, care la primul termen forfaitase.

Nu mai vorbim de amănuntele de organizare. Un aparat întreg de spoliaţiune rezervat străinilor a şi început să funcţioneze. O primă indicaţie este că preţul biletelor de intrare la matchurile pentru campionatul mondial, variază între 50 şi 100 de lire, adică 450—900 de lei. In Uruguay cel mai scump bilet a fost de 300 de lei, în timp ce au fost locuri şi cu 60 de lei.

Urmând cursul acestei maşinaţiuni comerciale, italienii au provocat o nouă şi senzaţională lovitură.

In acest scop, foarte abili, ei s'au servit de F. I. F. A., care ca şi până în prezent s'a pretat să devie instrumentul docil al organizatorilor.

Forul internaţional a sacrificat cele mai sfinte percepte sportive, a călcat text şi categorice de regulament, ca să asigure participarea elveţienilor.

Da, cu orice preţ trebuia asigurată participarea Elveţiei de unde vor veni cel puţin 10.000 de spectatori şi deci tot atâţia turişti sau mai bine zis oameni cari timp de 2 săptămâni vor cheltui bani în Italia.

In aceste condiţiuni şi după cum veţi vedea mai jos F. I. F. A. a comis această fără de lege sportivă punându-se pentru opinia publică internaţională, într'o lumină cât se poate de urâtă.

Lovitura aceasta se răsfrânge în primul rând asupra României, deoarece în mod cu totul neaşteptat, neuzitat şi contra regulamentelor, ni s'a dat pe neaşteptate «match pierdut» în locul drawului cu Elveţia.

PRESIUNI ELVEŢIENE ŞI CONCURS ITALIAN

Se ştie că matchul Elveţia-România dela 29 Octombrie, a avut ca urmare o contestaţie împotriva lui Baratki, cere a jucat în echipa noastră. Ori, după cum am mai afirmat în coloanele noastre, F. R. F. A. nu l-ar fi utilizat pe Baratki, dacă înainte cu o săptămână de match d. prof. Pelikan, arbitru delegat de F. I. F. A. n'ar fi dat o decizie concludentă. Anume d-sa a decis că Baratki a jucat fără drept în echipa ungară şi că este jucătorul României. Repetăm, numai după această decizie şi având în vedere motivările ei orădeanul a fost introdus în selecţiunea românească.

Târziu, în Februarie contestaţia a fost judecată şi pentru lămurirea lucrurilor s'a cerut României «dovada că Baratki a jucat «fără drept» în echipa ungară». Cum era şi firesc F. R. F. A. a trimis la F. I. F. A., sentinţa dată de d. prof. Pelikan, prin care acesta constată că uzurii l-au introdus pe Baratki în mod cu totul abuziv în echipa lor.

Intre timp, F. I. F. A. nici nu se mai gândea la contestaţie şi la 9 Aprilie într'o scrisoare trimisă Rombolului, anunţă «CA IN CAZUL CAND MATCHUL JUGOSLAVIA—ROMANIA SE VA TERMINA CU UN DRAW PARTICIPANŢII LA CAMPIONATUL MONDIAL DIN SERIA JUGOSLAVIA, ELVEŢIA, ROMANIA, SA SE DESEMNEZE PRIN TRAGERE LA SORŢI».

Prin urmare oameni dela F. I. F. A. nu se mai gâdia la o altă soluţie».

PRESIUNI ELVEŢIENE

Această formulă n'ar fi adus însă participarea sigură a Elveţiei. Ceeace ar fi derutat pe organizatori.

Elveţienii au ameninţat că nu mai organizează trenuri de turişti şi spectatorii lor nu mai vin la campionatul mondial, dacă nu se asigură participarea Elveţiei.

Inspăimântaţi de perspectiva pierderii a 10.000 de turişti, italienii au provocat un alt desnodământ al situaţiei.

UN MISTERIOS COMITET DE URGENŢA

Fără să se anunţe prin presă, sau să se informeze părţile interesate — decât pe elveţieni, căci de aceia are doar F. I. F. A. sediul la Zürich — s'a ţinut Marţi 24 Aprilie, un comitet de urgenţă, în care după presiunile Elveţiei şi în urma insistenţei Italiei, s'a hotărât că: *România a pierdut matchul dela Berna, în care obţinuse un draw.*

Motivul: Baratki n'a avut drept de joc. Aceasta cu toate că d. Pelikan (care parcă nu a fost delegat special tocmai de către F. I. F. A. pentru a soluţiona această chestie!?!) a dat sentinţa cunoscută.

Toate textele au fost înlăturate, ca să asigure participarea Elveţiei şi turiştilor ei...

ENTUZIASM RADIOFONIC...

Marţi seara toate posturile de radio, au anunţat victoria Elveţiei la masa verde şi au difuzat următoarea frază caracteristică: «IN URMA PARTICIPAREI SIGURE A ELVEŢIEI LA CAMPIONATUL MONDIAL, TOATE TRENURILE SPECIALE PENTRU CAMPIONATUL MONDIAL PLEACA DUPA ITINERARUL ŞI IN CONDIŢIUNILE FIXATE».

ALTA DOVADA A LUCRATUREI

După ce s'a dat sentinţa de mai sus,

(Continuarea în pagina 4-a)

S'a depus la Senat proectul de lege pentru pregătirea premilitară

O lege binevenită. Se recunoaşte, însfârşit, utilitatea sportului obligator. Cum va fi organizată pregătirea fizică a cetăţenilor de mâine. Problema fondurilor atinge o chestiune delicată. Legea se va aplica... dar nu acum!

După multe promisiuni, iniţiative şi retrageri, acum două zile a fost depus, la Senat, proectul relativ la pregătirea premilitară a tinerilor de la 18 ani în sus. Şi s'a aprobat extrema urgenţă.

Faptul e nespus de îmbucurător.

Veţi vedea, mai jos, că prn viitoarea lege, se recunoaşte, în mod oficial, obligativitatea sportului.

Exact!

A sportului.

Oricât de ciudat ar părea aceasta câtorva cinstiţi părinţi cari şi-au lăsat să se prăfuiască cărţile sfinte pentru a mânui condeiul pe pagini de ziare cu mare tiraj, unor dascăli cari slujesc toată noaptea la mesele verzi ale zeiţei Fortuna şi ziua aruncă asupra «terenurilor de sport» păcatul copiilor ce li s'au dat în grijă, însfârşit multor oameni cu se cade, dar cari nu ştiu să vadă mai departe decât li se arată.

Dar s'o luăm dela început.

PREGATIREA OBLIGATORIE

După ce primul articol al legii ne lămureşte, în mod oarecum vag, că e vorba de „desvoltarea simţimintelor morale, naţionale, etc., etc.," art. 2 pune un mare principiu:

Pregătirea militară este obligatorie pentru toţi tinerii de 18, 19 şi 20 de ani, fii de cetăţeni români.

Evident, se prevăd şi excepţiuni. Câteva, de minimă importanţă, din punctul nostru de vedere: cei înapţi fizicește, hogii, rabinii, etc. Una, privită sub acelaşi lumină, capitală.

Intr'adevăr, alin. a, paragr. 2, spune: Se scutesc...:

Tinerii cari obţin autorizaţiunea de a studia în străinătate, CU OBLIGAŢIUNEA PENTRU ACESTIA DE A SE INSCRIE INTR'O SOCIETATE SPORTIVA RECUNOSCUTA.

Adică se admite că rezultatele acestei pregătiri premilitare sunt cam aceleaşi cu ale înscrierii într'o «societate sportivă recunoscută», din moment ce una poate înlocui pe cealaltă.

Cu alte cuvinte, sportul pur — căci ce alta se face într'o societate sportivă recunoscută? — atât de hulit de indivizi cu mai multe sau mai puţine clase de liceu, este socotit necesar, de către legiuitorul român. Mai mult, obligator.

Aşa că, deacum înainte, dascălii şi arhimandriţii să se ia de guvern şi parlament şi să mai lase sportul în pace!

ORGANIZAREA

Trecând la capitolul organizării, nu putem decât să reproducem cele trei articole respective, deoarece, după cum se specifică şi la finele art. 6 şi în art. 23, un regulament special va desvolta acestе puncte:

Art. 4. — Ministerul Apărării Naţionale, prin Marele Stat Major, îndrumează pregătirea premilitară.

Instrucţia premilitară va fi pregătită şi condusă prin Inspectoratul general al comandamentelor teritoriale şi organele în subordinele acestui inspectorat.

Art. 5. — Următoarele ministere colaborează cu Ministerul Apărării Naţionale la această pregătire:

Ministerul Instrucţiunii, al Cultelor şi Artelor;

Ministerul de Interne;

Ministerul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor sociale;

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor;

(Continuarea în pagina 5-a)

Noi sau ei?...

Mare semn de întrebare,
Ce provoacă tărăboi.
Toată lumea se întreabă:
Cine bate? Ei sau noi?

Am rugat Academia
Să ne spună dumneaei,
Căci e chestie de pronume,
Doar atâta: noi sau ei?

Am ghicit în bobi şi'n boabe
De porumb şi icre moi,
Să cunoaştem adevărul
In chestiunea: ei sau noi?

Cine o să facă chefuri
Cu vin vechi şi mititei?
Cine o să facă dever
Lui Kir Tolles, noi sau ei?

Nu poţi şti chiar cine bate
Că-i exact ca la război.
Dar de arbitrează Tope,
Il bat sigur şi ei şi noi.

Ei, dar miza este mare
La un joc de corifei,
Cine va pleca la Roma?
Cine, cine, noi sau ei?

Cine va ceda la luptă
Şi va fi silit apoi
Să se mulţumească doar cu
Strada Romei, ei sau noi?

Dacă bate România
Şi va fi pe aici Costel,
Cine va urca recordul
La pileală, noi sau el?

Totuşi vreau să ştiu o iotă,
Şi vă'ntreb acum pe voi
Cine-aţi prea ca să câştige
Matchul ăsta, ei sau noi?

Dar problema e mai simplă
Decât pare, domnii mei.
Fără semn de întrebare,
Il câştigă... noi sau ei!

ANOL